
Otteita studiopäiväkirjasta ...

25.1.2006 Käynnistyminen

Tänään aloitamme pohjien äänitykset. Paikkana entisen opinahjomme studio Myyrmäessä, Vantaan laveilla kujilla. Kappaleet on treenattu hyvään kuntoon, joten tarkoituksena on mennä vaan soittamaan, eikä hieroa ottoja liikaa. Ensimmäistä kertaa jokaisella on soittokamat jotka pöhisevät siihen malliin, että soiton luulisi tuntuvan mukavalta. Myös ensimmäistä kertaa ollaan saatu haalittua paikalle äänittäjä/tuottaja joka on vilpittömästi sitoutunut meidän juttuun.

Lähtökohtana on siis soittaa rumpu-/kitara-/bassopohjat 12 kappaleeseen, joka on työmääränä suhteessa käytettävissä olevaan aikaan aikamoinen. Odotukset vaihtelivat jokaisella laidasta laitaan. Komppiryhmä (Olli ja Pyry) pitivät sessiota haastavana, mutta sointusoittimien suvereenit taitajat Jouhki ja Kumpulainen olivat avanneet rotsinsa ja olivat jo valmiina kaatamaan omat visionsa vakaan rumpu-/bassojunan päälle. Eivätpä pojat arvanneetkaan, mitä koettelemuksia edessä tulisi vielä olemaan. Mutta Katso! Niin enkelit tulivat, näkivät ja soittivat ilman isompia ongelmia pohjat pohjalle jo ensimmäisellä tai toisella otolla. "Ja eteenpäin" sanoi mummo lumessa.

2.2.2006 Pianoäänitykset (Kumpulaisen mukaan)

Kaunis talvipäivä, aurinko paistaa ja lumi natisee mukavasti kenkien alla kun löntystelen kohti Studio 303:a. Ei voisi olla parempaa vuodenaikaa äänittää näitä kappaleita. Tänään olisi tarkoitus äänittää kaikkiin kappaleisiin piano-osuudet. Kerrankin pääsee soittelemaan pianolla joka on vireessä, harvinaista herkkua. Tähän mennessä on ollut nasta fiilis koko äänityssessioista, toivottavasti jatkokin sujuu yhtä mukavissa merkeissä. Oli ihan hyvä käydä Pasiin kanssa tarkasti läpi kappaleet ennen kun tultiin tänne, tuli varmempi olo omista osuuksista.

Henkilökohtainen suosikkini on Pilkkiretki, jonka lopullista versiota odotan mielenkiinnolla. Toivottavasti lopputulos tekee oikeutta sävellykselle. Näitä biisejä on ollut ilo muokata ja kokeilla. Pasi on antanut jokaiselle aika vapaat kädet sovitusilanteessa joten joskus toiminta saattaa sortua ylimääräiseen kikkailuun. Onneksi megamikseri Tero on tarkkaamossa pitämässä touhua maanpinnalla.

Mutta seurasikin ensimmäinen takapakki, johon varmasti kukaan ei ollut varautunut. Kun pianot oli äänitetty, sulokorvamme havaitsivat pientä epäviirettä kitaroiden sekä pianon harmonisessa syleilyssä. Tämä sai selkäpiihimme väristyksiä, jotka olisi voinut tuntea kolmenkin promillen statuksessa! Tämä tarkoitti vain yhtä, hyvin rampauttavaa asiaa: osa kitarariffeistä olisi ammuttava uudestaan narulle.

24.3.2006 The Kaisaniemi sessions

Matkamme jatkuikin siis seuraavaksi kohti Kaisaniemeä, tuota Helsingin ytimen kuraista mutkaa. Seisoimme loskassa kun ansioitunut tuottajamme Tero "Jack Black" Rikkonen tuli porttikongista valmiina kitaran suloaääniä varten. Ensimmäinen silmiinpistävä asia oli studion saniteettitilojen totaalinen loistaminen poissaolollaan. Uhmaten pääkaupunkiseudun yleisiä ja diskreettejä järjestyssääntöjä, toimimme vieressä olevan hostellin asukkaiden esimerkkiä seuraten ja viistäen.

Tämä kyseinen studio oli kaikessa spartalaisuudessaan oiva taidonnäyte boheemista perusratkaisusta. Vain pienehkö pintaremontti puuttui. Oli miten oli, tämä studio kuitenkin pelasti rakkaan äänitteemme varmalta musiikilliselta rappiolta. Pasi suljettiin huoneeseen, jossa avunhuudot sekoittuvat yläpuolella kolistelewan raitiovaunun ääneen kivisten ja kylmien seinien kuolleiden katseiden alle.

Havaitsimme, että hienohkolla mallasuutteella on erikoinen parantava vaikutus musiikilliseen vastaanottokykyyn. Ja boy oh boy, saman ilmiön koki myös tuottajamme Tero. Kun kitarat oli rykäisty musiikkipurkkiin, alkoi vaihtoehtoisten kitararaitojen ujellus kuulua varmaan myös naapurin hostelliin. Johtopäätös: tuottajamme Tero saa viestejä ulkoavaruudesta. Tämän voi myös vahvistaa se taksinkuljettaja joka kyyditsi meidät nukkumaan.

4.5.2006 Laulut purkkiin

Seuraavaksi, pitkien ja haastavien instrumenttiäänitysten jälkeen, oli vuorossa itseoikeutetusti laulujen äänitys. Lähtökohtana oli saada nauhalle elävää laulua, koska biisimateriaalin luonne sitä vaatii. Nämä tulkinat ... tulevat varmasti vavisuttamaan suomalaisen populaarimusiikin perustuksia kuin Hurriganes aikanaan.

30.1.2007 Levy pakettiin ja paketille nimi

Onneksi olimme jo hyvissä ajoin linkittäneet porukkaamme kansientekijän - Aleksi Jantusen, joka on meille tuttu jo aiemmista projekteista. Hänen kanssaan työskentely on helppoa, ja palautetta ja ideoita sinkoilee jatkuvasti ympäriinsä. Ajankohtaiseksi tuli myös sopivan nimen löytäminen levyille. Aluksi pyörittelimme levyn biisien nimiä ja tekstejä yrittäessämme löytää sopivaa ehdokasta nimeksi, mutta se ei tuottanut mitään järisyttävää tulosta. Lopulta päädyimme "**Säkeet tästä maasta**"-nimeen, koska se oli ensimmäinen oikea "levynnimi", jota ei oltu yritetty repiä biisimateriaalista, vaan se keksittiin määrittelemään kokonaisuutta. Pyry kirjoitteli joitain ehdotuksia paperille, ja sieltä se sitten löytyi.

Loppujen lopuksi kaikki onnistui mielestämme hyvin, josta saamme suurilta osin kiittää tuottajaTeroa sekä myöhemmin kuvioihin tullutta Multibase Oy:tä.